

[Alfred Hansen]

for det svar, der er kommet. Jeg skal gerne konkretisere mit spørgsmål. Da regeringen overtog formandskabet i EF den 1. januar d.å., publicerede udenrigsministeren, at en af Danmarks fornemste opgaver under formandskabet var at få de andre lande til at tage initiativ til at ophøre med nationale støtteordninger eller rettere sagt tvinge de andre medlemslande til at ophøre med nationale støtteordninger. Svaret giver ikke nogen fornemmelse af, hvor langt man er nået i disse forhandlinger. Der var opstillet forskellige faser fra udenrigsministerens side, og første fase gik ud på, at man skulle kortlægge, i hvilket omfang der blev støttet nationalt. Derfor skal jeg spørge den fg. udenrigsminister, hvor langt man er nået med hensyn til kortlægningen af de områder, som er omfattet af nationale støtteordninger. Jeg kan forstå, der skal være en drøftelse den 6. juni, men jeg vil opfordre regeringen og den fg. udenrigsminister til at skynde sig. Formandskabet ophører den 1. juli. Jeg føler, der ligesom ikke rigtig er nogen positive resultater på dette område, hvilket jeg beklager.

Udenrigsministeren (Heinesen, fg.):

Jeg vil gerne sige til hr. Alfred Hansen, at jeg mener bestemt heller ikke, man kan komme uden om, at der er et problem vedrørende de nationale støtteordninger, som på en række områder er indført i de forskellige lande, men jeg mener, Danmark har udnyttet sin formandskabsperiode til at gøre så meget som overhovedet muligt ved dette problem. Vi har fået udarbejdet den redegørelse, som udenrigsministeren bebudede vi ville tage initiativet til, og vi får altså en drøftelse af det på udenrigsministermødet den 6. juni 1978. For en ordens skyld vil jeg sige, at formindskelsen af arbejdsstyrken på skibsværfterne i virkeligheden er et internationalt problem, som har sin årsag i overkapaciteten på skibsværfterne.

Men sagt endnu en gang: vi er lige så meget imod de nationale støtteordninger, som hr. Alfred Hansen er det; specielt for et lille land gælder det jo, at dets statskasse ikke har nogen mulighed for at konkurrere med de store landes statskasser, men jeg er sikker på, vi vil gøre lige så meget for at overkomme dette problem, som hr. Alfred Hansen ønsker vi skal.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal blot henvise til Industrirådets årsberetning, s. 22, hvor man stiller meget store forventninger til regeringens bebudelse af at sætte stop for disse nationale støtteordninger; jeg tror, at store kredse i den danske befolkning er stærkt interesseret i, hvor langt man når at komme under Danmarks formandskab.

Jeg kunne forstå på den fungerende udenrigsminister, at man ville tage op til vurdering, hvilke og i hvor stor udstrækning visse kriseramte industrier skulle have denne støtte. Jeg vil gerne spørge ministeren, om der er danske industrier med i den prioriteringsrække, som man skal forhandle om, og hvilke industrier i Danmark der under de nuværende forhold kan karakteriseres som kriseramte, og som eventuelt skal have national støtte.

Til slut skal jeg blot sige, at hvis ikke man formår at opnå et bedre resultat end at få dette forberedende møde inden formandskabets afslutning, burde man måske tage op til fornyet overvejelse, om ikke vi er kommet ind i fællesmarkedet under helt falske forudsætninger; jeg tror, at selv de mest fanatiske EF-tilhængere efterhånden må erkende denne galskab og begære Danmark ud, så vi kan forhandle frit og handle frit med alle verdens lande.

Udenrigsministeren (Heinesen, fg.):

Jeg tror, hr. Alfred Hansen har misforstået en del af mit svar en lille smule. Det, jeg henledte opmærksomheden på, var, at EF i særlig grad for nogle kriseramte industrier er ved at udbygge de retningslinjer, som koordinerer medlemsstaternes støtteordninger.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt vi skulle være bedre stillet uden for Det europæiske Fællesskab end indenfor i henseende til at bekæmpe nationale støtteordninger, føler jeg mig ganske overtydet om, at dette er et af de områder, hvor vi har væsentlig større muligheder for at bekæmpe nationale støtteordninger inden for dansk medlemskab af EF, end hvis vi ikke var medlemmer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *handelsministeren* af:

Kurt Hansen (VS):